

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

10 septembrie 2018

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 319/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 319/02 Cauza C-356/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 11 iulie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Securitate socială – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolele 11 și 12, precum și articolul 76 alineatul (6) – Regulamentul (CE) nr. 987/2009 – Articolul 5 – Detașarea unui lucrător – Afiliere la un regim de securitate socială – Combaterea fraudei – Certificatul A1 – Refuzul recunoașterii de către statul membru în care se desfășoară activitatea profesională în caz de fraudă sau de abuz] 2

2018/C 319/03 Cauza C-540/16: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausioji administracinis teismas – Lituania) – „Spika” UAB, „Senoji Baltija” AB, „Stekutis” UAB, „Prekybos namai Aistra” UAB/Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos [Trimitere preliminară – Politica comună în domeniul pescuitului – Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 – Articolul 16 alineatul (6) și articolul 17 – Alocarea posibilităților de pescuit – Legislație națională care prevede o metodă bazată pe criterii obiective și transparente – Condiții de concurență inegale între operatorii din sector – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 16 și 20 – Libertatea de a desfășura o activitate comercială – Egalitate de tratament – Proporționalitate] 3

2018/C 319/04	Cauza C-629/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 11 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgesichtshof – Austria) – procedură inițiată de CX (Trimitere preliminară – Transporturi rutiere internaționale – Acord de instituire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia – Articolul 9 – Protocol adițional – Articolele 41 și 42 – Libera prestare a serviciilor – Clauza de standstill – Decizia nr. 1/95 a Consiliului de asociere CE-Turcia – Articolele 5 și 7 – Libera circulație a mărfurilor – Reglementare națională care restrânge dreptul întreprinderilor de transport de mărfuri cu sediul în Turcia ca vehiculele lor să circule pe teritoriul statului membru vizat – Obligația de a obține fie o autorizație acordată în limitele unui contingent stabilit în temeiul unui acord bilateral încheiat între statul membru menționat și Turcia, fie un permis eliberat pentru un singur transport care prezintă un interes public major)	4
2018/C 319/05	Cauza C-14/17: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – VAR, Srl, Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM)/Iveco Orecchia SpA (Trimitere preliminară – Achiziții publice – Directiva 2004/17/CE – Articolul 34 – Furnizare de piese de schimb pentru autobuze și troleibuze – Cerințe tehnice – Produse echivalente – Posibilitate de a face dovada echivalenței după atribuirea contractului)	4
2018/C 319/06	Cauza C-15/17: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp./Rajavartiolaitos [Trimitere preliminară – Convenția de la Montego Bay – Articolul 220 alineatul (6) – Competența statului de coastă – Competența Curții de a interpreta prevederile dreptului internațional – Directiva 2005/35/CE – Poluare cauzată de nave – Articolul 7 alineatul (2) – Convenția Marpol 73/78 – Deversare de hidrocarburi în zona economică exclusivă de către o navă străină aflată în tranzit – Împrejurările în care un stat de coastă poate să întenteze o acțiune împotriva unei nave străine – Libertatea de navigație – Protecția mediului marin – Prejudicii grave sau risc de a cauza prejudicii grave litoralului, intereselor conexe sau oricăror resurse ale mării teritoriale sau ale zonei economice exclusive – Probe obiective clare]	5
2018/C 319/07	Cauza C-25/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – procedură inițiată de Tietosuojavaltuutettu [Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Directiva 95/46/CE – Domeniul de aplicare al directivei menționate – Articolul 3 – Colectare de date cu caracter personal de către membrii unei comunități religioase în cadrul activității lor de predicare din casă în casă – Articolul 2 litera (c) – Noțiunea „sistem de evidență a datelor cu caracter personal” – Articolul 2 litera (d) – Noțiunea „operator” – Articolul 10 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]	7
2018/C 319/08	Cauza C-60/17: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 11 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Spania) – Ángel Somoza Hermo, Ilunión Seguridad SA/Esabe Vigilancia SA, Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) [Trimitere preliminară – Directiva 2001/23/CE – Articolul 1 alineatul (1) – Transfer de întreprindere – Articolul 3 alineatul (1) – Menținerea drepturilor lucrătorilor – Subrogație în contractele de muncă intervenită în temeiul prevederilor unei convenții colective – Convenție colectivă care exclude obligația cedentului și a cesionarului întreprinderii de a răspunde în solidar pentru executarea obligațiilor, inclusiv salariale, născute din contracte de muncă anterior cesiunii acestei întreprinderi]	8
2018/C 319/09	Cauza C-88/17: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy/Abnormal Load Services (International) Limited [Trimitere preliminară – Cooperare în materie civilă și comercială – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Competență judiciară – Articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță – Competența instanței de la locul de executare a obligației – Loc de prestare a serviciilor – Contract de transport de mărfuri între două state membre – Traseu alcătuit din mai multe etape și efectuat cu diferite mijloace de transport]	8

2018/C 319/10	Cauza C-89/17: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London – Regatul Unit) – Secretary of State for the Home Department/Rozanne Banger [Trimitere preliminară – Cetățenia Uniunii Europene – Articolul 21 TFUE – Dreptul cetățenilor Uniunii de liberă circulație și ședere pe teritoriul Uniunii – Directiva 2004/38/CE – Articolul 3 alineatul (2) primul paragraf litera (b) – Partener cu care cetățeanul Uniunii are o relație durabilă, atestată corespunzător – Întoarcere în statul membru al cărui resortisant este cetățeanul Uniunii – Cerere de eliberare a unei autorizații de ședere – Examinare amânată a situației personale a solicitantului – Articolele 15 și 31 – Protecție jurisdicțională efectivă – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47]	9
2018/C 319/11	Cauza C-154/17: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 11 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – SIA „E LATS”/Valsts ieņēmumu dienests [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată – Directiva 2006/112/CE – Articolul 311 alineatul (1) punctul 1 – Regimul special al bunurilor second-hand – Noțiunea „bunuri second-hand” – Bunuri care conțin metale prețioase sau pietre prețioase revândute de către un comerciant – Transformarea respectivelor bunuri după vânzare – Recuperarea metalelor prețioase sau a pietrelor prețioase – Noțiunea „metale prețioase sau pietre prețioase”]	10
2018/C 319/12	Cauza C-192/17: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 11 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – COBRA SpA/Ministero dello Sviluppo Economico (Trimitere preliminară – Directiva 1999/5/CE – Recunoaștere reciprocă a conformității echipamentelor hertziene și a echipamentelor terminale de telecomunicații – Existența unor standarde armonizate – Necesitatea ca un fabricant să se adreseze unui organism notificat – Aplicarea numărului de identificare a unui organism notificat)	11
2018/C 319/13	Cauzele conexe C-397/17 și C-398/17: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 12 iulie 2018 (cereri de decizie preliminară formulate de Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgia) – Profit Europe NV/Belgische Staat [Trimitere preliminară – Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 – Uniunea vamală și Tariful vamal comun – Clasificare tarifară – Nomenclatura combinată – Subpozițiile 7307 11 10, 7307 19 10 și 7307 19 90 – Accesorii de țevărie turnate din fontă cu grafit nodular]	11
2018/C 319/14	Cauza C-726/17 P: Recurs introdus la 22 decembrie 2017 de Tetra Pharm (1997) Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 23 octombrie 2017 în cauza T-441/16, Tetra Pharm (1997)/EUIPO	12
2018/C 319/15	Cauza C-320/18 P: Recurs introdus la 14 mai 2018 de Crocs, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 14 martie 2018 în cauza T-651/16, Crocs/EUIPO	12
2018/C 319/16	Cauza C-420/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Țările de Jos) la 26 iunie 2018 – IO/Inspecteur van de rijksbelastingdienst	13
2018/C 319/17	Cauza C-438/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 4 iulie 2018 – Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA/Autoridade Tributária e Aduaneira	14
2018/C 319/18	Cauza C-451/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Győri Ítéltábla (Ungaria) la 10 iulie 2018 – Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft./DAF TRUCKS N.V.	15
Tribunalul		
2018/C 319/19	Cauza T-372/18: Acțiune introdusă la 20 iunie 2018 – Colombani/SEAE	16
2018/C 319/20	Cauza T-376/18: Acțiune introdusă la 14 iunie 2018 – Front Polisario/Consiliul	16
2018/C 319/21	Cauza T-407/18: Acțiune introdusă la 2 iulie 2018 – WP/EUIPO	18

2018/C 319/22	Cauza T-408/18: Acțiune introdusă la 3 iulie 2018 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură (EACEA)	18
2018/C 319/23	Cauza T-419/18: Acțiune introdusă la 10 iulie 2018 – Crédit agricole și Crédit agricole Corporate and Investment Bank/Comisia	19
2018/C 319/24	Cauza T-428/18: Acțiune introdusă la 12 iulie 2018 – McDreams Hotel/EUIPO – McDonald's International Property (mc dreams hotels Träumen zum kleinen Preis!)	20
2018/C 319/25	Cauza T-430/18: Acțiune introdusă la 10 iulie 2018 – American Airlines/Comisia	21
2018/C 319/26	Cauza T-431/18: Acțiune introdusă la 12 iulie 2018 – WN/ Parlamentul	22
2018/C 319/27	Cauza T-432/18: Acțiune introdusă la 3 iulie 2018 – Palo/Comisia	23
2018/C 319/28	Cauza T-438/18: Acțiune introdusă la 18 iulie 2018 – Pareto Trading/EUIPO – Bikor and Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH)	23
2018/C 319/29	Cauza T-448/18: Acțiune introdusă la 18 iulie 2018 – Ryanair și alții/Comisia	24
2018/C 319/30	Cauza T-458/18: Acțiune introdusă la 27 iulie 2018 – Multifit/EUIPO (real nature)	25
2018/C 319/31	Cauza T-438/17: Ordonanța Tribunalului din 11 iulie 2018 – The Scotch Whisky Association/EUIPO – José Estévez (JOHN COR)	26
2018/C 319/32	Cauza T-469/17: Ordonanța Tribunalului din 11 iulie 2018 – The Scotch Whisky Association/EUIPO – José Estévez (JOHN COR)	26
2018/C 319/33	Cauza T-10/18: Ordonanța Tribunalului din 11 iulie 2018 – Eesti Apteekide Ühendus/Comisia	26
2018/C 319/34	Cauza T-103/18: Ordonanța Tribunalului din 6 iulie 2018 – S & V Technologies/EUIPO – Smoothline (Smoothline)	27
2018/C 319/35	Cauza T-134/18: Ordonanța Tribunalului din 11 iulie 2018 – Monster Energy/EUIPO – Nordbrand Nordhausen (BALLER'S PUNCH)	27
2018/C 319/36	Cauza T-238/18: Ordonanța Tribunalului din 4 iulie 2018 – Netflix International și Netflix/Comisia	27

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2018/C 319/01)

Ultima publicație

JO C 311, 3.9.2018

Publicații anterioare

JO C 301, 27.8.2018

JO C 294, 20.8.2018

JO C 285, 13.8.2018

JO C 276, 6.8.2018

JO C 268, 30.7.2018

JO C 259, 23.7.2018

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 11 iulie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei**(Cauza C-356/15) ⁽¹⁾**

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Securitate socială – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolele 11 și 12, precum și articolul 76 alineatul (6) – Regulamentul (CE) nr. 987/2009 – Articolul 5 – Detașarea unui lucrător – Afiliere la un regim de securitate socială – Combaterea fraudei – Certificatul A1 – Refuzul recunoașterii de către statul membru în care se desfășoară activitatea profesională în caz de fraudă sau de abuz]

(2018/C 319/02)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: D. Martin, agent)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentanți: L. Van den Broeck și M. Jacobs, agenți, asistați de P. Paepe, avocat)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Irlanda (reprezentanți: E. Creedon, M. Browne, G. Hodge și A. Joyce, agenți, asistați de C. Toland, BL)

Dispozitivul

- 1) Prin adoptarea articolelor 23 și 24 din Legea-program din 27 decembrie 2012, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 11 alineatul (1), al articolului 12 alineatul (1) și al articolului 76 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012, precum și al articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului nr. 883/2004.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 302, 14.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – „Spika” UAB, „Senoji Baltija” AB, „Stekutis” UAB, „Prekybos namai Aistra” UAB/Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Cauza C-540/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Politica comună în domeniul pescuitului – Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 – Articolul 16 alineatul (6) și articolul 17 – Alocarea posibilităților de pescuit – Legislație națională care prevede o metodă bazată pe criterii obiective și transparente – Condiții de concurență inegale între operatorii din sector – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 16 și 20 – Libertatea de a desfășura o activitate comercială – Egalitate de tratament – Proporționalitate]

(2018/C 319/03)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Apelante: „Spika” UAB, „Senoji Baltija” AB, „Stekutis” UAB, „Prekybos namai Aistra” UAB

Intimat: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

cu participarea: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, „Sedija” BUAB, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma „Stilma”, „Starkis” UAB, „Banginis” UAB „Baltijos šprotai” UAB, „Monistico” UAB, „Ramsun” UAB, „Rikneda” UAB, „Laivitė” AB, „Baltijos jūra” UAB, „Baltlanta” UAB, „Grinvita” UAB, „Strimelė” UAB, „Baltijos žuvys” BUAB

Dispozitivul

Articolul 16 alineatul (6) și articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului, precum și articolele 16 și 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, prin care acesta adoptă o metodă de alocare a posibilităților de pescuit care, deși se bazează pe un criteriu transparent și obiectiv de alocare, se poate afla la originea unui tratament inegal între operatorii care dispun de nave de pescuit care arborează pavilionul său, în măsura în care metoda menționată urmărește unul sau mai multe interese generale recunoscute de Uniune și respectă principiul proporționalității.

⁽¹⁾ JO C 6, 9.1.2017.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 11 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – procedură inițiată de CX

(Cauza C-629/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Transporturi rutiere internaționale – Acord de instituire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia – Articolul 9 – Protocol adițional – Articolele 41 și 42 – Libera prestare a serviciilor – Clauza de standstill – Decizia nr. 1/95 a Consiliului de asociere CE-Turcia – Articolele 5 și 7 – Libera circulație a mărfurilor – Reglementare națională care restrânge dreptul întreprinderilor de transport de mărfuri cu sediul în Turcia ca vehiculele lor să circule pe teritoriul statului membru vizat – Obligația de a obține fie o autorizație acordată în limitele unui contingent stabilit în temeiul unui acord bilateral încheiat între statul membru menționat și Turcia, fie un permis eliberat pentru un singur transport care prezintă un interes public major)

(2018/C 319/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

CX

cu participarea: Bezirkshauptmannschaft Schärding

Dispozitivul

Dispozițiile Acordului de instituire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia, semnat la 12 septembrie 1963 la Ankara de Republica Turcia, pe de o parte, precum și de statele membre ale CEE și de Comunitate, pe de altă parte, care a fost încheiat, aprobat și confirmat în numele acestora din urmă prin Decizia 64/732/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1963, ale Protocolului adițional semnat la 23 noiembrie 1970 la Bruxelles, care a fost încheiat, aprobat și confirmat în numele Comunității prin Regulamentul (CEE) nr. 2760/72 al Consiliului din 19 decembrie 1972, și ale Deciziei nr. 1/95 a Consiliului de asociere CE-Turcia din 22 decembrie 1995 privind punerea în aplicare a etapei finale a uniunii vamale trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia întreprinderile de transport rutier de mărfuri cu sediul în Turcia nu pot efectua un asemenea transport către acest stat membru sau pe teritoriul acestuia decât dacă dispun de documente de identificare eliberate în limitele unui contingent stabilit pentru acest tip de transport în temeiul acordului bilateral încheiat între statul membru menționat și Republica Turcia sau dacă li s-a eliberat un permis în temeiul unui interes public major, cu condiția ca această reglementare să nu conțină o nouă restricție privind libera prestare a serviciilor, în sensul articolului 41 alineatul (1) din protocolul adițional menționat, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 104, 3.4.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – VAR, Srl, Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM)/Iveco Orecchia SpA

(Cauza C-14/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Achiziții publice – Directiva 2004/17/CE – Articolul 34 – Furnizare de piese de schimb pentru autobuze și troleibuze – Cerințe tehnice – Produse echivalente – Posibilitate de a face dovada echivalenței după atribuirea contractului)

(2018/C 319/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: VAR, Srl, Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM)

Intimată: Iveco Orecchia SpA

Dispozitivul

Articolul 34 alineatul (8) din Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale trebuie interpretat în sensul că, atunci când cerințele tehnice care figurează în documentele contractului se referă la o marcă, la o origine sau la o producție determinată, entitatea contractantă trebuie să impună ca ofertantul, chiar în cadrul ofertei sale, să facă dovada echivalenței produselor pe care le propune în raport cu cele definite în cerințele tehnice menționate.

(¹) JO C 168, 29.5.2017.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp./Rajavartiolaitos

(Cauza C-15/17) (¹)

[Trimitere preliminară – Convenția de la Montego Bay – Articolul 220 alineatul (6) – Competența statului de coastă – Competența Curții de a interpreta prevederile dreptului internațional – Directiva 2005/35/CE – Poluare cauzată de nave – Articolul 7 alineatul (2) – Convenția Marpol 73/78 – Deversare de hidrocarburi în zona economică exclusivă de către o navă străină aflată în tranzit – Împrejurările în care un stat de coastă poate să întreprindă o acțiune împotriva unei nave străine – Libertatea de navigație – Protecția mediului marin – Prejudicii grave sau risc de a cauza prejudicii grave litoralului, intereselor conexe sau oricăror resurse ale mării teritoriale sau ale zonei economice exclusive – Probe obiective clare]

(2018/C 319/06)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Recurentă: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Intimată: Rajavartiolaitos

Dispozitivul

1) Articolul 220 alineatul (6) din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării, semnată la Montego Bay la 10 decembrie 1982, și articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni, inclusiv sancțiuni penale, pentru infracțiunile de poluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009, trebuie să fie interpretate în sensul că expresia „probe obiective clare”, în sensul acestor dispoziții, se referă nu numai la săvârșirea unei încălcări, ci și la dovada consecințelor acestei încălcări.

- 2) Expresia „litoralului sau intereselor conexe”, care figurează la articolul 220 alineatul (6) din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării și la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2005/35, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/123, trebuie să fie interpretată în sensul că, în principiu, are aceeași semnificație ca expresia „zona de coastă sau [...] interesele conexe”, prevăzută la articolul I alineatul (1) și la articolul II alineatul (4) din Convenția internațională privind intervenția în largul mării în cazurile de accidente însoțite de poluarea cu petrol, încheiată la Bruxelles la 29 noiembrie 1969, acest articol 220 alineatul (6) aplicându-se de asemenea resurselor neregenerabile ale mării teritoriale ale statului de coastă și oricăror resurse ale zonei economice exclusive a acestuia.
- 3) Articolul 220 alineatul (6) din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării și articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2005/35, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/123, trebuie să fie interpretate în sensul că resursele mării teritoriale sau ale zonei economice exclusive a unui stat de coastă, în sensul acestor dispoziții, vizează speciile exploatare, dar și speciile vii asociate cu speciile exploatare sau dependente de acestea, cum ar fi speciile de animale și de plante cu care se hrănesc speciile exploatare.
- 4) Nu trebuie, în principiu, să se țină seama de noțiunea „poluare gravă”, prevăzută la articolul 220 alineatul (5) din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării, cu ocazia aplicării articolului 220 alineatul (6) din această convenție și a articolului 7 alineatul (2) din Directiva 2005/35, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/123, și în special cu ocazia aprecierii consecințelor unei încălcări, astfel cum sunt definite în dispozițiile respective.
- 5) Pentru a se aprecia consecințele unei încălcări, astfel cum sunt definite la articolul 220 alineatul (6) din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării și la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2005/35, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/123, trebuie să se ia în considerare toate indiciile care permit să se demonstreze că a fost cauzat sau riscă să fie cauzat un prejudiciu bunurilor și intereselor conexe ale statului de coastă, precum și să se evalueze gravitatea prejudiciului cauzat sau care riscă să fie cauzat acestor bunuri sau acestor interese, ținându-se seama printre altele:
- de caracterul cumulativ al atingerii aduse mai multor sau chiar tuturor acestor bunuri și tuturor acestor interese conexe, precum și de diferențele de vulnerabilitate a statului de coastă în ceea ce privește atingerile aduse diverselor bunuri și interese conexe;
 - de consecințele negative previzibile ale deversărilor asupra bunurilor și a intereselor conexe menționate nu numai pe baza dovezilor științifice disponibile, ci și pe baza naturii substanței sau a substanțelor nocive pe care le conțin deversările în discuție, precum și a volumului, a sensului, a vitezei și a duratei de propagare a deversărilor menționate.
- 6) Caracteristicile geografice și ecologice speciale și vulnerabilitatea zonei Mării Baltice influențează condițiile de aplicare a articolului 220 alineatul (6) din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării și a articolului 7 alineatul (2) din Directiva 2005/35, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/123, în ceea ce privește definirea și calificarea încălcării, precum și – însă în mod neautomat – în ceea ce privește aprecierea întinderii prejudiciului pe care l-a cauzat această încălcare bunurilor și intereselor conexe ale statului de coastă.
- 7) Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2005/35, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/123, trebuie să fie interpretat în sensul că nu permite statelor membre să impună măsuri mai stricte, conforme cu dreptul internațional, decât cele enunțate la articolul 7 alineatul (2) din această directivă atunci când acesta este aplicabil, statele de coastă fiind însă abilitate să ia alte măsuri echivalente cu cele prevăzute la articolul 220 alineatul (6) menționat.

⁽¹⁾ JO C 86, 20.3.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – procedură inițiată de TietosuojaValtuutettu

(Cauza C-25/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Directiva 95/46/CE – Domeniul de aplicare al directivei menționate – Articolul 3 – Colectare de date cu caracter personal de către membrii unei comunități religioase în cadrul activității lor de predicare din casă în casă – Articolul 2 litera (c) – Noțiunea „sistem de evidență a datelor cu caracter personal” – Articolul 2 litera (d) – Noțiunea „operator” – Articolul 10 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]

(2018/C 319/07)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

TietosuojaValtuutettu

cu participarea: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (2) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, citit în lumina articolului 10 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că colectarea de date cu caracter personal efectuată de membrii unei comunități religioase în cadrul unei activități de predicare din casă în casă și prelucrarea ulterioară a acestor date nu constituie nici prelucrare de date cu caracter personal efectuată în scopul exercitării unor activități prevăzute la articolul 3 alineatul (2) prima liniuță din această directivă, nici prelucrare de date cu caracter personal efectuată de persoane fizice în scopul exercitării unei activități exclusiv personale sau domestice, în sensul articolului 3 alineatul (2) a doua liniuță din directiva menționată.
- 2) Articolul 2 litera (c) din Directiva 95/46 trebuie interpretat în sensul că noțiunea „sistem de evidență”, prevăzută de această dispoziție, acoperă o serie de date cu caracter personal colectate în cadrul unei activități de predicare din casă în casă, care include numele și adresele, precum și alte informații referitoare la persoanele abordate, din moment ce aceste date sunt structurate potrivit unor criterii determinate care permit în practică recuperarea lor cu ușurință în scopul unei utilizări ulterioare. Pentru ca o astfel de serie de date să intre în sfera acestei noțiuni, nu este necesar ca ea să cuprindă fișe, liste specifice sau alte sisteme de căutare.
- 3) Articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46, citit în lumina articolului 10 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale, trebuie interpretat în sensul că permite ca o comunitate religioasă să fie considerată operator, împreună cu membrii săi predicatori, în ceea ce privește prelucrarea unor date cu caracter personal efectuată de aceștia din urmă în cadrul unei activități de predicare din casă în casă organizate, coordonate și încurajate de această comunitate, fără să fie necesar ca respectiva comunitate să aibă acces la date și fără să fie necesar să se fi stabilit că ea a dat membrilor săi orientări scrise sau instrucțiuni referitoare la o astfel de prelucrare.

⁽¹⁾ JO C 86, 20.3.2017.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 11 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Spania) – Ángel Somoza Hermo, Ilunión Seguridad SA/ Esabe Vigilancia SA, Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

(Cauza C-60/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Directiva 2001/23/CE – Articolul 1 alineatul (1) – Transfer de întreprindere – Articolul 3 alineatul (1) – Menținerea drepturilor lucrătorilor – Subrogație în contractele de muncă intervenită în temeiul prevederilor unei convenții colective – Convenție colectivă care exclude obligația cedentului și a cesionarului întreprinderii de a răspunde în solidar pentru executarea obligațiilor, inclusiv salariale, născute din contracte de muncă anterior cesiunii acestei întreprinderi]

(2018/C 319/08)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din procedura principală

Apelanți: Ángel Somoza Hermo, Ilunión Seguridad SA

Intimați: Esabe Vigilancia SA, Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie interpretat în sensul că această directivă se aplică într-o situație în care un comitent a reziliat contractul de prestare de servicii de supraveghere a unei incinte încheiat cu o întreprindere și a încheiat, în vederea executării acestei prestări, un nou contract cu o altă întreprindere care preia, în temeiul unei convenții colective, o parte esențială, în ceea ce privește numărul și competențele, a efectivelor pe care prima întreprindere le alocă executării prestării respective, cu condiția ca operațiunea să fie însoțită de transferul unei entități economice între cele două întreprinderi vizate.
- 2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu este competentă să răspundă la a doua întrebare adresată de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Curtea Superioară de Justiție din Galicia, Spania) prin decizia din 30 decembrie 2016.

⁽¹⁾ JO C 121, 18.4.2017.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy/Abnormal Load Services (International) Limited

(Cauza C-88/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Cooperare în materie civilă și comercială – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Competență judiciară – Articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță – Competența instanței de la locul de executare a obligației – Loc de prestare a serviciilor – Contract de transport de mărfuri între două state membre – Traseu alcătuit din mai multe etape și efectuat cu diferite mijloace de transport]

(2018/C 319/09)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Recurente: Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy

Intimată: Abnormal Load Services (International) Limited

Dispozitivul

Articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unui contract privind transportul unei mărfi între state membre în mai multe etape, cu escale, și cu ajutorul diferitor moduri de transport, precum cel în discuție în litigiul principal, atât locul de expediere, cât și locul de livrare a mărfii constituie locuri de prestare a serviciului de transport, în sensul acestei dispoziții.

(¹) JO C 112, 10.4.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London – Regatul Unit) – Secretary of State for the Home Department/Rozanne Banger

(Cauza C-89/17) (¹)

[Trimitere preliminară – Cetățenia Uniunii Europene – Articolul 21 TFUE – Dreptul cetățenilor Uniunii de liberă circulație și ședere pe teritoriul Uniunii – Directiva 2004/38/CE – Articolul 3 alineatul (2) primul paragraf litera (b) – Partener cu care cetățeanul Uniunii are o relație durabilă, atestată corespunzător – Întoarcere în statul membru al cărui resortisant este cetățeanul Uniunii – Cerere de eliberare a unei autorizații de ședere – Examinare amănunțită a situației personale a solicitantului – Articolele 15 și 31 – Protecție jurisdicțională efectivă – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47]

(2018/C 319/10)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Părțile din procedura principală

Recurent: Secretary of State for the Home Department

Intimată: Rozanne Banger

Dispozitivul

1) Articolul 21 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că impune statului membru al cărui resortisant este un cetățean al Uniunii să faciliteze acordarea unei autorizații de ședere partenerului neînregistrat, resortisant al unui stat terț și cu care acest cetățean al Uniunii are o relație durabilă, atestată corespunzător, atunci când cetățeanul Uniunii menționat, după ce și-a exercitat dreptul la liberă circulație pentru a lucra într-un al doilea stat membru, în conformitate cu condițiile prevăzute de Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, se întoarce împreună cu partenerul său în statul membru al cărui resortisant este pentru a locui pe teritoriul acestuia.

- 2) Articolul 21 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că o decizie de a refuza acordarea unei autorizații de ședere partenerului neregistrat, resortisant al unui stat terț, al unui cetățean al Uniunii care, după ce și-a exercitat dreptul la liberă circulație pentru a lucra într-un al doilea stat membru, în conformitate cu condițiile prevăzute de Directiva 2004/38, se întoarce împreună cu partenerul său în statul membru al cărui resortisant este pentru a locui pe teritoriul acestuia, trebuie să fie întemeiată pe o examinare amănunțită a situației personale a solicitantului și trebuie să fie motivată.
- 3) Articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2004/38 trebuie interpretat în sensul că resortisanții statelor terțe vizați la această dispoziție trebuie să dispună de o cale de atac pentru a contesta o decizie privind refuzul acordării unei autorizații de ședere adoptate în privința lor, în urma exercitării căreia instanța națională trebuie să poată verifica dacă decizia privind refuzul se întemeiază pe o bază factuală suficient de solidă și dacă garanțiile procedurale au fost respectate. Printre aceste garanții figurează obligația autorităților naționale competente de a efectua o examinare amănunțită a situației personale a solicitantului și de a motiva orice refuz de intrare sau de ședere.

⁽¹⁾ JO C 129, 24.4.2017.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 11 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – SIA „E LATS”/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-154/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată – Directiva 2006/112/CE – Articolul 311 alineatul (1) punctul 1 – Regimul special al bunurilor second-hand – Noțiunea „bunuri second-hand” – Bunuri care conțin metale prețioase sau pietre prețioase revândute de către un comerciant – Transformarea respectivelor bunuri după vânzare – Recuperarea metalelor prețioase sau a pietrelor prețioase – Noțiunea „metale prețioase sau pietre prețioase”]

(2018/C 319/11)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Recurentă: SIA „E LATS”

Intimată: Valsts ieņēmumu dienests

Dispozitivul

Articolul 311 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie să fie interpretat în sensul că noțiunea „bunuri second-hand” nu acoperă bunurile uzate care conțin metale prețioase sau pietre prețioase dacă aceste bunuri nu mai sunt apte să îndeplinească funcționalitatea lor inițială și nu au păstrat decât funcționalitățile inerente acestor metale și acestor pietre, aspect pe care trebuie să îl aprecieze instanța națională ținând cont de toate circumstanțele obiective pertinente ale fiecărui caz în speță.

⁽¹⁾ JO C 195, 19.6.2017.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 11 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – COBRA SpA/Ministero dello Sviluppo Economico

(Cauza C-192/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directiva 1999/5/CE – Recunoaștere reciprocă a conformității echipamentelor hertziene și a echipamentelor terminale de telecomunicații – Existența unor standarde armonizate – Necesitatea ca un fabricant să se adreseze unui organism notificat – Aplicarea numărului de identificare a unui organism notificat)

(2018/C 319/12)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: COBRA SpA

Intimat: Ministero dello Sviluppo Economico

Dispozitivul

- 1) Articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 596/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009, trebuie interpretat în sensul că fabricantul unui echipament hertzian, în cazul în care aplică procedura prevăzută la al doilea paragraf din anexa III la această directivă și folosește standarde armonizate pentru a defini seriile de testări prevăzute la acest paragraf, nu are obligația de a se adresa unui organism notificat astfel cum este menționat la articolul 11 alineatul (1) din aceeași directivă și, în consecință, nu are obligația de a adăuga la marcajul „CE” numărul de identificare a acestui organism.
- 2) Articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 1999/5, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 596/2009, trebuie interpretat în sensul că fabricantul unui echipament hertzian, care a aplicat procedura menționată în anexa III la această directivă prin recurgerea la standardele armonizate care prevăd seriile de testări radio esențiale care trebuie efectuate, nu este obligat să adauge la marcajul „CE” numărul de identificare a unui organism notificat pe care l-a consultat în mod voluntar fără a avea această obligație pentru a confirma lista seriilor de testări radio esențiale conținute în respectivele standarde armonizate.

⁽¹⁾ JO C 231, 17.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 12 iulie 2018 (cereri de decizie preliminară formulate de Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgia) – Profit Europe NV/Belgische Staat

(Cauzele conexe C-397/17 și C-398/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 – Uniunea vamală și Tariful vamal comun – Clasificare tarifară – Nomenclatura combinată – Subpozițiile 7307 11 10, 7307 19 10 și 7307 19 90 – Accesorii de țevărie turnate din fontă cu grafit nodular]

(2018/C 319/13)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Profit Europe NV

Pârât: Belgische Staat

Dispozitivul

Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1001/2013 al Comisiei din 4 octombrie 2013, trebuie interpretată în sensul că accesoriile de țevărie turnate din fontă cu grafit nodular trebuie clasificate la subpoziția 7307 19 90 din aceasta.

(¹) JO C 300, 11.9.2017.

Recurs introdus la 22 decembrie 2017 de Tetra Pharm (1997) Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 23 octombrie 2017 în cauza T-441/16, Tetra Pharm (1997)/EUIPO

(Cauza C-726/17 P)

(2018/C 319/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Tetra Pharm (1997) Ltd (reprezentanți: T. Grucelski, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Sebapharma GmbH & Co. KG

Prin Ordonanța din 11 iulie 2018, Curtea (Camera a zecea) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 14 mai 2018 de Crocs, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 14 martie 2018 în cauza T-651/16, Crocs/EUIPO

(Cauza C-320/18 P)

(2018/C 319/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Crocs, Inc. (reprezentant: J. Guise, solicitor, D. Knight, solicitor)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Gifi Diffusion

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

— anularea deciziei atacate;

— în ipoteza în care Curtea de Justiție admite primul motiv, recurenta solicită ca, în plus, Curtea să anuleze decizia camerei de recurs și să confirme decizia dată în primă instanță;

- în ipoteza în care Curtea de Justiție admite al doilea motiv, recurenta solicită să se anuleze decizia atacată și să se dispună ca Tribunalul să își limiteze examinarea la aspectele de fapt și de drept vizate în decizia camerei de recurs. Dacă Tribunalul concluzionează că nu poate confirma decizia camerei de recurs prin luarea în considerare în mod izolat a divulgărilor de pe site-ul internet, în acest caz recurenta solicită trimiterea cauzei spre rejudecare la camera de recurs pentru a se pronunța cu privire la aspectul dacă, în lumina probelor furnizate, divulgările de la Fort Lauderdale și divulgările comerciale intră în domeniul de aplicare al excepției de la articolul 7 ⁽¹⁾;
- în ipoteza în care Curtea de Justiție admite al treilea motiv, recurenta solicită să se anuleze decizia atacată în ceea ce privește aplicarea articolului 7 și să se dispună ca Tribunalul să reevalueze probele acordând importanța cuvenită modului de redactare a articolului 7 și aplicând criteriul punerii în balanță a probabilităților;
- în ipoteza în care Curtea de Justiție admite al patrulea motiv, recurenta solicită anularea deciziei atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la o altă cameră a Tribunalului;
- recurenta solicită de asemenea Curții de Justiție să dispună obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată în favoarea sa în temeiul articolelor 137 și 184 din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție.

Motivele și principalele argumente

1) Primul motiv – încălcarea articolului 63 din CDR

Tribunalul a săvârșit o eroare în interpretarea și în aplicarea articolului 63 prin faptul că nu a anulat decizia camerei de recurs, în măsura în care aceasta a admis probe noi.

2) Al doilea motiv – încălcarea articolului 61 din CDR

Tribunalul a încălcat articolul 61 prin faptul că s-a pronunțat în realitate asupra unor chestiuni de fapt cu privire la care camera de recurs nu se pronunțase în decizia sa și care nu făceau obiectul recursului. Astfel, Tribunalul și-a depășit competența de a anula sau de a modifica decizia camerei de recurs.

3) Al treilea motiv – încălcarea articolului 7 din CDR

Tribunalul a încălcat articolul 7 prin aplicarea unor standarde eronate în materie de probațiune. Procedând astfel, Tribunalul a lăsat de asemenea să se înțeleagă că criteriul impune elemente de probă specifice, în loc să aplice cerințele legale probelor astfel cum au fost depuse la dosarul procedurii. În sfârșit, Tribunalul a respins în mod eronat argumentul recurentei potrivit căruia poate fi luat în considerare un factor cantitativ la punerea în aplicare a articolului 7.

4) Al patrulea motiv – compunerea nelegală a Tribunalului (Camera a șaptea)

Camera a șaptea a Tribunalului nu a fost compusă în mod legal. Judecătorul Kornezov a fost numit în anul 2016 în cadrul Tribunalului după ce a făcut parte din Tribunalul Funcției Publice. Cu toate acestea, s-a descoperit între timp că numirea judecătorului Kornezov în cadrul Tribunalului Funcției Publice era afectată de un viciu de procedură. Dacă judecătorul Kornezov nu ar fi fost membru al Tribunalului Funcției Publice în anul 2016, numirea sa în cadrul Tribunalului nu ar fi fost posibilă înainte de anul 2019. Astfel, reiese că numirea sa în cadrul Tribunalului este de asemenea afectată de un viciu de procedură. Prin urmare, decizia atacată trebuie anulată, iar cauza trebuie trimisă spre rejudecare la o altă cameră a Tribunalului.

⁽¹⁾ Articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (JO 2002, L 3, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 70) (denumit în continuare „CDR”).

Cerere de decizie preliminară introdusă de *Gerechtshof 's-Hertogenbosch* (Țările de Jos) la 26 iunie 2018 – IO/*Inspecteur van de rijksbelastingdienst*

(Cauza C-420/18)

(2018/C 319/16)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Părțile din procedura principală

Recurent: IO

Cealaltă parte: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Întrebarea preliminară

Un membru al consiliului de supraveghere al unei fundații care, în ceea ce privește condițiile sale de muncă și de remunerare, se află într-o poziție de subordonare față de acest consiliu, însă care în rest nu se află într-o poziție de subordonare față de consiliul de supraveghere sau de fundație, își desfășoară activitățile economice în mod independent, în sensul articolelor 9 și 10 din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 4 iulie 2018 – Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-438/18)

(2018/C 319/17)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 23 alineatul 1 litera c) din Codul privind impozitul pe profit, în versiunea în vigoare în 2013, și articolul 23 alineatul 1 și alineatul 2 litera c) din același cod, în versiunea în vigoare în 2014, sunt compatibile cu dreptul Uniunii, dacă sunt interpretate în sensul că, ulterior unei fuziuni inverse, dobânzile datorate pentru împrumuturile obținute de la terți (pe care societatea absorbită ar fi putut să le deducă dacă nu ar fi intervenit fuziunea) pentru achiziționarea capitalului filialei absorbante, care au fost transferate în urma fuziunii, nu mai pot fi deduse din punct de vedere fiscal din veniturile societății absorbante? În special, se poate considera că imposibilitatea de a deduce dobânzile reprezintă un obstacol sau o restricție privind operațiunile de concentrare incluse în domeniul de aplicare al Directivei 2009/133/CE ⁽¹⁾ a Consiliului, încălcându-se astfel atât principiile și obiectivele directivei, cât și dispozițiile articolului 4 din aceasta?
- 2) În cazul în care, la prima întrebare preliminară, se răspunde în sensul că excluderea posibilității de a deduce dobânzile respective este compatibilă cu directiva, faptul că rectificarea respectivă nu a fost efectuată în conformitate cu dispoziția împotriva abuzurilor prevăzută de directivă (articolul 15) sau cu legislația națională prin care a fost transpusă aceasta (articolul 73 alineatul 10 din Codul privind impozitul pe profit), ci cu o altă dispoziție din norma națională (articolul 23 din același cod) ar determina modificarea acestui răspuns?

⁽¹⁾ Directiva 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite și transferului sediului social al unei SE [societate europeană] sau SCE [societate cooperativă europeană] între statele membre (JO 2009, L 310, p. 34).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Győri Ítéltábla (Ungaria) la 10 iulie 2018 – Tibor-Trans
Fuvarozó és Kereskedelmi Kft./DAF TRUCKS N.V.**

(Cauza C-451/18)

(2018/C 319/18)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere:

Győri Ítéltábla

Părțile din procedura principală

Reclamantă-apelantă: Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

Pârâtă-intimată: DAF TRUCKS N.V.

Întrebarea preliminară

Norma de competență specială prevăzută la articolul 7 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că „locul unde s-a produs fapta prejudiciabilă” atrage competența instanței sesizate dacă

- sediul sau centrul activității economice sau al intereselor patrimoniale ale apelantei, care susține că a suferit prejudiciul, se află în statul instanței sesizate;
- cererea apelantei, introdusă împotriva unei singure intimat, un producător de camioane cu sediul social în alt stat membru, se întemeiază pe o încălcare [constatată] prin [decizie a] Comisiei Europene în conformitate cu articolul 101 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene [fostul articol 81 alineatul (1) TCE], constând în acorduri coluzive privind stabilirea prețurilor și majorările prețului brut al camioanelor în Spațiul Economic European, decizie care mai are și alți destinatari în afară de intimată;
- apelanta a achiziționat numai camioane fabricate de alte întreprinderi implicate în cartel;
- nu există nicio informație din care să reiasă că, în statul instanței sesizate, a avut loc vreuna dintre întâlnirile calificate drept restrângeri ale concurenței;
- apelanta achiziționa, în general, camioanele – în opinia sa, la prețuri denaturate – din statul instanței sesizate și, în acest scop, încheia contracte de leasing cu transmiterea definitivă a dreptului de proprietate cu întreprinderi care își desfășurau activitatea în statul respectiv, cu toate că, potrivit susținerilor sale, aceasta negocia direct cu distribuitorii vehiculelor, iar locatorul din contractul de leasing adăuga la prețurile acceptate de ea propria marjă de profit și costurile leasingului, apelantei fiindu-i transmis dreptul de proprietate asupra vehiculelor numai după executarea contractului de leasing, la momentul încetării acestuia?

⁽¹⁾ JO 2012, L 351, p. 1.

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 20 iunie 2018 – Colombani/SEAE

(Cauza T-372/18)

(2018/C 319/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Jean-Marc Colombani (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: N. de Montigny, avocat)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei directorului general al bugetului și al administrației SEAE din 9 noiembrie 2017 (ADMIN(2017)21) privind stabilirea listei funcționarilor promovați în cadrul exercițiului de promovare 2017, în măsura în care aceasta nu menționează numele reclamantului;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe o excepție de nelegalitate a dispozițiilor generale de executare aplicate de SEAE procedurii de promovare.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe o greșeală de serviciu, pe nerespectarea procedurii prealabile adoptării listei persoanelor propuse spre promovare și pe o inegalitate de tratament.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că dispozițiile generale de executare ale SEAE încalcă articolul 45 din statut.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a meritelor reclamantului și pe o inegalitate de tratament în aprecierea criteriului privind vechimea.

Acțiune introdusă la 14 iunie 2018 – Front Polisario/Consiliul

(Cauza T-376/18)

(2018/C 319/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et Rio de oro (Front Polisario) (reprezentant: G. Devers, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- admiterea acțiunii;

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva deciziei Consiliului din 16 aprilie 2018 prin care Comisia a fost autorizată să înceapă negocierile în numele Uniunii Europene în vederea modificării acordului de parteneriat în sectorul pescuitului și a încheierii unui protocol cu Regatul Maroc (decizie nepublicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene), reclamantul invocă zece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe necompetența Consiliului de a adopta decizia atacată, în măsura în care Uniunea Europeană și Regatul Maroc nu ar fi competente să negocieze acorduri internaționale, incluzând Sahara Occidentală, în locul poporului de pe acest teritoriu, astfel cum este reprezentat de Front Polisario.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de a examina toate elementele pertinente ale speței, în măsura în care, cu ocazia adoptării deciziei atacate, Consiliul nu ar fi ținut cont de jurisprudența Curții relativă la problema Saharei Occidentale.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de a examina problema respectării drepturilor fundamentale și a dreptului umanitar internațional, în măsura în care ar rezulta din decizia atacată că Consiliul nu și-ar fi pus problema respectării drepturilor omului și a dreptului umanitar internațional.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor la apărare, în măsura în care Consiliul nu ar fi angajat, anterior adoptării deciziei atacate, nicio discuție cu Front Polisario, singurul reprezentant al poporului din Sahara Occidentală.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a obligației sale de a executa hotărârile Curții, în măsura în care decizia atacată ar fi ignorat motivele hotărârilor Curții în cauzele C-104/16 P și C-266/16.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiilor și a valorilor esențiale care ghidează acțiunea Uniunii pe scena internațională, în măsura în care, pe de-o parte, decizia ar nega existența poporului din Sahara Occidentală substituindu-i termenii „populații vizate” și, pe de altă parte, ar autoriza deschiderea negocierilor cu Regatul Maroc în cadrul politicii anexioniste a acestuia în privința Saharei Occidentale, precum și al încălcărilor sistematice ale drepturilor fundamentale pe care menținerea acestei politici le-ar implica.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la autodeterminare, în măsura în care, pe de-o parte, decizia ar nega existența poporului din Sahara Occidentală cu privire la dreptul la autodeterminare și ar rupe unitatea națională a acestui popor și, pe de altă parte, ar autoriza deschiderea negocierilor cu Regatul Maroc cu încălcarea statutului separat și distinct al Saharei Occidentale și a suveranității permanente a poporului de pe acest teritoriu asupra resurselor naturale.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe o violare a principiului efectului relativ al tratatelor, în măsura în care decizia atacată ar nega calitatea de terț în relațiile UE-Maroc a poporului din Sahara Occidentală astfel cum este reprezentat de Front Polisario.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului internațional umanitar și a dreptului penal internațional, în măsura în care, pe de-o parte, negocierile autorizate prin decizia atacată ar fi conduse în cadrul politicii anexioniste a Regatului Maroc în privința Saharei Occidentale și, pe de altă parte, utilizând termenii „populații vizate”, decizia menționată ar contribui la transferul ilegal al coloniștilor marocani în teritoriul ocupat al Saharei Occidentale.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de nerecunoaștere a Uniunii, în măsura în care, autorizând începerea negocierilor cu Regatul Maroc în privința Saharei Occidentale, decizia ar confirma încălcările grave ale dreptului internațional săvârșite de către forțele de ocupație marocane împotriva poporului din Sahara Occidentală.

Acțiune introdusă la 2 iulie 2018 – WP/EUIPO**(Cauza T-407/18)**

(2018/C 319/21)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* WP (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)*Pârâtă:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei EUIPO din 6 octombrie 2017 de a refuza a doua reînnoire a contractului reclamantului în calitate de agent temporar conform articolului 2 litera (f) din RAA (Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene) și
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că, prin adoptarea deciziei atacate, EUIPO a încălcat principiul legalității întrucât nu a respectat dispozițiile relevante din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (statut) și din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (RAA), și anume articolul 56 din RAA și articolul 110 din statut, iar decizia atacată este lipsită de orice temei legal.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că, prin adoptarea deciziei atacate, EUIPO a încălcat principiul legalității, a săvârșit o eroare vădită de apreciere și nu și-a îndeplinit obligația de solitudine față de personal.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că, prin adoptarea deciziei atacate, EUIPO nu a respectat cerințele Regulamentului nr. 45/2001⁽¹⁾, în special articolul 27 alineatul (1) și alineatul (2) litera (b) din acesta.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că, prin adoptarea deciziei atacate, EUIPO nu a respectat principiul egalității de tratament.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO 2001, L 8, p.1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142)

Acțiune introdusă la 3 iulie 2018 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură (EACEA)**(Cauza T-408/18)**

(2018/C 319/22)

*Limba de procedură: greaca***Părțile***Reclamantă:* Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Salonic, Grecia) (reprezentant: S. Paliou, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură (EACEA)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea cererii pârâtei, cuprinse în nota de debit nr. 3241804913 din 16 aprilie 2018, ca reclamanta să restituie o parte din ajutorul primit pentru acțiunea ENHSA (European Network of Heads of Schools of Architecture), ca neîntemeiată în ceea ce privește suma de 77 169,78 euro și declararea faptului că această sumă corespunde unor costuri eligibile;
- declararea cererii pârâtei, cuprinse în nota de debit nr. 3241804682 din 9 aprilie 2018, ca reclamanta să restituie o parte din ajutorul primit pentru acțiunea ARCHI-MUNDUS, care se ridică la 28 976,83 euro, ca neîntemeiată și declararea faptului că această sumă corespunde unor costuri eligibile;
- obligarea pârâtei să restituie sumele menționate mai sus, majorate cu dobânzile legale; și
- obligarea Agenției Executive pentru Educație, Audiovizual și Cultură la plata cheltuielilor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis contestă cererea formulată de EACEA în nota de debit nr. 3241804913 din 16 aprilie 2018 pentru suma de 84 955,12 euro aferentă acțiunii ENHSA. Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis contestă de asemenea cererea formulată de EACEA prin nota de debit nr. 3241804682 din 9 aprilie 2018 pentru suma de 28 976,83 euro aferentă acțiunii ARCHI-MUNDUS.

Aceste cereri au fost prezentate în urma controlului la fața locului efectuat de EACEA în localurile reclamantei, în cadrul căruia EACEA a contestat caracterul efectiv al costurilor aferente indemnizațiilor zilnice forfetare pentru conferințe organizate în cadrul acțiunilor ENHSA și ARCHI-MUNDUS.

În acest context, reclamanta solicită Tribunalului Uniunii Europene să declare că, pentru ambele acțiuni, indemnizația forfetară (pe zi) pentru participanții la conferințe care nu vorbesc limba greacă corespunde unor costuri eligibile.

Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis susține că costurile contestate de EACEA sunt eligibile, lucru care este confirmat de materialul prezentat de reclamantă EACEA în timpul controlului la fața locului și al schimbului de corespondență ulterior.

Acțiune introdusă la 10 iulie 2018 – Crédit agricole și Crédit agricole Corporate and Investment Bank/Comisia

(Cauza T-419/18)

(2018/C 319/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Crédit agricole SA (Montrouge, Franța) și Crédit agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (reprezentanți: J.-P. Tran Thiet, M. Powell, J. Jourdan și J.-J. Lemonnier, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei în măsura în care prin aceasta sunt respinse cererile de aplicare a regimului de confidențialitate formulate de reclamante;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva Deciziei C(2018) 2743 final a Comisiei din 27 aprilie 2018 privind obiecțiile la divulgarea informațiilor prezentate de reclamante în temeiul articolului 8 din Decizia 2011/695/UE a președintelui Comisiei din 13 octombrie 2011 (JO 2011, L 275, p. 29) privind funcția și mandatul consilierului-auditor în anumite proceduri în domeniul concurenței [cauza AT.39914 – Instrumente financiare derivate pe rata dobânzii în euro (EIRD)], acestea invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe faptul că publicarea unor informații referitoare la reclamante cu privire la schimburi între traderi anterioare perioadei încălcării ar încălca prezumția de nevinovăție. În această privință, Comisia nu ar avea dreptul de a publica o decizie care conține aluzii la conduite ilicite pe care reclamantele nu le-ar putea contesta. Decizia atacată ar fi săvârșit astfel o eroare de drept prin respingerea cererilor de aplicare a regimului de confidențialitate formulate de reclamante cu privire la aceste informații.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe publicarea, înaintea unei hotărâri pe fond a Tribunalului în cauza T-113/17, *Crédit agricole și Crédit Agricole Corporate and Investment Bank/Comisia*, a unor informații care fac aluzie la o conduită ilicită a reclamantelor, pe care acestea o contestă în fața Tribunalului, ar constitui o încălcare a prezumției de nevinovăție. Decizia atacată ar fi săvârșit, așadar, o eroare de drept prin respingerea cererilor de aplicare a regimului de confidențialitate formulate de reclamante cu privire la aceste informații.

Acțiune introdusă la 12 iulie 2018 – *McDreams Hotel/EUIPO – McDonald's International Property (mc dreams hotels Träumen zum kleinen Preis!)*

(Cauza T-428/18)

(2018/C 319/24)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: *McDreams Hotel GmbH* (Feldkirchen, Germania) (reprezentant: S. Schenk, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: *McDonald's International Property Co. Ltd* (Wilmington, Delaware, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta din procedura care s-a aflat pe rolul Tribunalului

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene *mc dreams hotels Träumen zum kleinen Preis!* – cererea de înregistrare nr. 1 47 35 435

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 18 aprilie 2018 în cauza R 972/2017-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

A acțiune introdusă la 10 iulie 2018 – American Airlines/Comisia

(Cauza T-430/18)

(2018/C 319/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: American Airlines, Inc. (Fort Worth, Texas, Statele Unite) (reprezentanți: J. Poitras, Solicitor, J. Ruiz Calzado și J. Wileur, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de aprobare și de menținere a drepturilor (Decizia C(2018) 2788 din 30 aprilie 2018);
- obligarea Comisiei și a celorlalți intervenienți în susținerea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată; și
- adoptarea oricărei măsuri care ar putea fi considerată adecvată în împrejurările cauzei.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta susține că Comisia Europeană a săvârșit atât erori de drept cât și erori vădite de apreciere prin adoptarea Deciziei C(2018) 2788 din 30 aprilie 2018, în care a apreciat că Delta era îndreptățită să dobândească drepturi de anterioritate asupra sloturilor puse la dispoziție de către American Airlines în temeiul angajamentelor luate în cauza M.6607 (denumite în continuare „angajamentele”).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive:

1. Primul motiv este întemeiat pe săvârșirea unei erori de drept de către Comisie, prin aplicarea unui criteriu juridic greșit în ceea ce privește achiziția drepturilor de anterioritate în temeiul angajamentelor.

Reclamanta susține că în aprecierea faptului dacă Delta s-a conformat cerinței de „utilizare adecvată” a sloturilor în temeiul angajamentelor, Comisia a decis că singura analiză care ar fi trebuit efectuată era să se verifice dacă Delta nu se afla într-o situație de „abuz”. Reclamanta arată în continuare că, contrar poziției Comisiei, o examinare a formulării, contextului și obiectivului angajamentelor conduce la concluzia că „absența abuzului” nu este relevantă și că interpretarea corectă a noțiunii „utilizare adecvată” în angajamente ar fi impus Comisiei obligația de a verifica dacă utilizarea sloturilor era „în conformitate cu oferta” pe care Delta a prezentat-o oficial pentru pentru a primi sloturile

2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că decizia atacată este afectată de erori vădite de apreciere în stabilirea aspectului dacă Delta a respectat cerința de „utilizare adecvată”.

Reclamanta susține că întrucât Delta a ales să nu se conformeze propriei oferte, Comisia ar fi trebuit să stabilească dacă, având în vedere analiza și elementele de probă economice pertinente, această omisiune de a se conforma și nivelul definitiv de utilizare a sloturilor puteau fi acceptate pentru garantarea concurenței și pentru a asigura astfel că beneficiile consumatorilor ar fi fost maximizate.

Acțiune introdusă la 12 iulie 2018 – WN/ Parlamentul

(Cauza T-431/18)

(2018/C 319/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantul: WN (reprezentanți: L. Levi și A. Champetier, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtului din 28 septembrie 2017 prin care se pune capăt contractului reclamantului;
- în cazul în care se consideră necesar, anularea deciziei pârâtului din 4 aprilie 2018 de respingere a contestației reclamantului din 7 noiembrie 2017;
- obligarea pârâtului la plata sumei de 20 000 de euro cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral suferit de reclamant;
- obligarea pârâtului la suportarea tuturor cheltuielilor efectuate de reclamant în prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe neregularități procedurale, printre care încălcarea dreptului la apărare și în special a dreptului de a fi audiat, precum și încălcarea obligației de motivare.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea dispozițiilor referitoare la procedura de conciliere și în special a articolelor 23 și 25 din Normele de aplicare a titlului VII din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 1 litera (d) din Statutul funcționarilor, a articolelor 21 și 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a Directivei 2006/54/CE ⁽¹⁾.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe săvârșirea de către pârât a unei erori vădite de apreciere în legătură cu elementele cuprinse în deciziile atacate.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către pârât a principiului bunei administrări, a principiului așteptărilor legitime și a obligației sale de diligență față de reclamant.

⁽¹⁾ Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO 2006, L 204, p. 23, Ediție specială, 05/ vol. 8, p. 262).

Acțiune introdusă la 3 iulie 2018 – Palo/Comisia**(Cauza T-432/18)**

(2018/C 319/27)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* Peeter Palo (Tallinn, Estonia) (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

- Anularea deciziei pârâtei din 5 octombrie 2017 de a nu acorda reclamantului indemnizația de plecare prevăzută la articolul 12 alineatul (2) din anexa VIII la Statutul funcționarilor;
- anularea deciziei pârâtei din 10 aprilie 2018 prin care se respinge reclamația formulată de reclamant la 11 decembrie 2017 îndreptată împotriva deciziei susmenționate;
- obligarea pârâtei la despăgubirea reclamantului pentru prejudiciul material suferit de reclamant;
- obligarea pârâtei la despăgubirea reclamantului pentru prejudiciul moral suferit de reclamant;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 12 alineatul (2) din anexa VIII la Statutul funcționarilor.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări și a obligației de diligență.

Acțiune introdusă la 18 iulie 2018 – Pareto Trading/EUIPO – Bikor and Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH)**(Cauza T-438/18)**

(2018/C 319/28)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Pareto Trading Co., Inc. (Carlstadt, New Jersey, Statele Unite) (reprezentanți: I. Sempere Massa, C. Martínez-Tercero Molina, V. Balaguer Fuentes, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Bikor Elżbieta Korbut (Gdańsk, Polonia) și Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind (Gdańsk)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BIKOR EGYPTIAN EARTH – marca Uniunii Europene nr. 9 561 788

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 24 aprilie 2018 în cauza R 1826/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- declararea faptului că cheltuielile de judecată efectuate în prezenta cauză, inclusiv toate cheltuielile efectuate în fața diviziei de anulare și a Camerei întâi de recurs a EUIPO care au fost ocazionate de prezenta cerere vor fi suportate de pârât.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și a Consiliului

Acțiune introdusă la 18 iulie 2018 – Ryanair și alții/Comisia

(Cauza T-448/18)

(2018/C 319/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Ryanair DAC (Swords, Irlanda), Airport Marketing Services Ltd (Dublin, Irlanda) și FR Financing (Malta) Ltd (Douglas, Insula Man) (reprezentați: E. Vahida și I. Metaxas-Maranghidis, avocați și B. Byrne, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea articolelor 5 și 6 din Decizia (UE) 2018/628 a Comisiei Europene din 11 noiembrie 2016 privind ajutorul de stat SA.24221(2011/C) (ex 2011/NN) pus în aplicare de către Austria în favoarea aeroportului Klagenfurt, a companiei Ryanair și a altor transportatori aerieni care utilizează acest aeroport (JO 2018 L 107, p. 1), și a articolelor 9, 10 și 11 din decizia menționată în măsura în care le privește pe reclamante;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv, prin intermediul căruia se susține că decizia atacată încalcă dispozițiile privind termenele de prescripție prevăzute la articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾ și la articolul 17 din Regulamentul (EU) 2015/1589 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din TFUE ⁽²⁾ și nu este motivată, în măsura în care termenul de prescripție de 10 ani se aplica în privința a două acorduri din 2002 care sunt totuși vizate în decizie.
2. Al doilea motiv, prin intermediul căruia se susține că decizia atacată încalcă articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, principiul bunei administrări și dreptul la apărare al reclamantelor, întrucât Comisia nu a permis accesul reclamantelor la dosarul investigației și nu le-a acordat posibilitatea de a-și prezenta în mod efectiv observațiile.
3. Al treilea motiv, prin intermediul căruia se susține că decizia atacată încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE întrucât Comisia a imputat în mod eronat statului încheierea acordurilor cu reclamantele.
4. Al patrulea motiv, prin intermediul căruia se susține că decizia atacată încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia nu a stabilit caracterul selectiv.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 107 alineatul (1) TFUE întrucât Comisia a concluzionat în mod greșit că acordurile încheiate între aeroport și reclamante au conferit un avantaj reclamantelor. Comisia a respins în mod eronat posibilitatea ca o parte a serviciilor de marketing să fi fost achiziționate pentru motive de interes general, a refuzat în mod greșit să accepte analiza comparativă propusă de reclamante, a săvârșit erori vădite de apreciere și nu a motivat analiza sa privind rentabilitatea, bazându-și concluziile pe date incomplete, nefiabile și neadecvate; de asemenea, nu a atribuit o valoare adecvată serviciilor furnizate în temeiul acorduri privind serviciile de marketing, a respins în mod greșit motivele pe care se baza decizia aeroportului de a achiziționa servicii de marketing și nu a luat în considerare, în mod greșit, profiturile mai extinse ale operațiunilor Ryanair pentru aeroport.
6. Al șaselea motiv, prin intermediul căruia se susține, cu titlu subsidiar, încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 108 alineatul (2) TFUE întrucât Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și o eroare de drept în stabilirea cuantumului ajutorului de recuperat, în instrucțiunile către statul membru care sugerează că adaptarea cuantumului ajutorului de recuperat este opțional, precum și ca urmare a unei contradicții între motivele deciziei atacate și partea sa dispozitivă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO 1999 L 83, p. 1, Ediție specială, 8/vol. 1, p. 41).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015 L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 27 iulie 2018 – Multifit/EUIPO (real nature)**(Cauza T-458/18)**

(2018/C 319/30)

*Limba de procedură: germana***Părțile****Reclamantă:** Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Germania)**Pârât:** Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „real nature” – cererea de înregistrare nr. 16 660 425.

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 28/05/2018 în cauza R 2650/2017-2.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ordonanța Tribunalului din 11 iulie 2018 – The Scotch Whisky Association/EUIPO – José Estévez (JOHN COR)

(Cauza T-438/17) ⁽¹⁾

(2018/C 319/31)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 309, 18.9.2017.

Ordonanța Tribunalului din 11 iulie 2018 – The Scotch Whisky Association/EUIPO – José Estévez (JOHN COR)

(Cauza T-469/17) ⁽¹⁾

(2018/C 319/32)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 309, 18.9.2017.

Ordonanța Tribunalului din 11 iulie 2018 – Eesti Apteekide Ühendus/Comisia

(Cauza T-10/18) ⁽¹⁾

(2018/C 319/33)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 104, 19.3.2018.

Ordonanța Tribunalului din 6 iulie 2018 – S & V Technologies/EUIPO – Smoothline (Smoothline)**(Cauza T-103/18)** ⁽¹⁾

(2018/C 319/34)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 134, 16.4.2018.

Ordonanța Tribunalului din 11 iulie 2018 – Monster Energy/EUIPO – Nordbrand Nordhausen (BALLER'S PUNCH)**(Cauza T-134/18)** ⁽¹⁾

(2018/C 319/35)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 142, 23.4.2018.

Ordonanța Tribunalului din 4 iulie 2018 – Netflix International și Netflix/Comisia**(Cauza T-238/18)** ⁽¹⁾

(2018/C 319/36)

Limba de procedură: engleza

Președintele Tribunalului a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 231, 2.7.2018.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO